

[Janne Normann]

om lovændring, og det er det, jeg har stået og dokumenteret er det vigtigste for os.

Nej, må jeg så sige til hr. Gade, at vi er ikke bange for noget som helst. Vi er heller ikke bange for eventuelle trusler om, at en minister kan gå af. Det, der bare må være klart, er, at vi vil have begge dele.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Hvis ministeren skulle gå af på denne dagsorden, må det være ministerens eget problem, men så skulle regeringen være gået af mange gange, fordi den mange gange er kommet i mindretal i Folketinget i den periode, den har haft regeringsmagten.

Men jeg vil gerne spørge fru Janne Normann, om det radikale venstre vil gå ind for at lovgive med tilbagevirkende kraft. Hvis vi skal klare den sag, vi behandler nu, samtidig med at vi skal have en lovgivning, der på en måde sikrer, at denne rapport offentliggøres, føler jeg faktisk, vi kommer i tidnød.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det er jo virkelig interessant; de radikale vil have begge dele: de vil både have redegørelsen offentliggjort, og de vil have en lovændring. Så synes jeg egentlig, det ville være interessant at få at vide, hvordan man vil sikre sig, at man får begge dele, hvis man ikke stemmer for den dagsorden, der er fremsat i dag. Lovændringen er klar nok, den skal man nok få, for det er der jo flertal for, ministeren har lovet det osv. Men hvordan vil man sikre sig, at man også får redegørelsen offentliggjort? Hvad er det for nogle overvejelser, man har gjort sig? Hvad er det, man har fået i porten, eller hvad ved jeg? For man står vel ikke bare blåøjet og siger: vi vil have begge dele, men vi vil i øvrigt ikke stemme for den dagsorden, som i hvert fald sikrer os den ene del.

Det undrer mig uendelig meget, hvis man ikke engang kan etablere et politisk flertal herinde, der siger, at den måde, rekursmyndigheden er blevet forvaltet på i den konkrete sag, ikke er i overensstemmelse med loven. Tror man så virkelig på, at den administrative instans, der hedder monopolankenævnet, og som er domineret af de samme erhvervs-

interesser, der har klaget til ministeren og fået ham til at lave et indgreb, vil gå ind og sige: ih, den redegørelse offentliggør vi simpelt hen blankt, pyt med, at ministeren har sagt nej til det for en måned siden? Tror man virkelig på det?

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Jeg har sagt til fru Tove Lindbo Larsen, at den sag, vi behandler nu, er en ligegyldig – jeg var lige ved at sige latterlig – detalje. Vi har lært af denne sag, at der altså er noget i monopolloven, det drejer sig om at få ændret. Discountredegørelsen er blevet brugt til at lave en storm i et glas vand, og jeg synes, det er en fejl at lave en sådan storm ud af det, men o.k., det har man altså ønsket. Vi ønsker en lovændring, det andet er en detalje.

Så vil jeg sige til fru Anne Grete Holmsgård, at en ny ankeinstans vil være den domstol, vi har ønsket nedsat; det er den ikke, som det er nu, hvor ministeren er rekursinstans. Hvis den nye domstol så dømmer noget, vi ikke kan lide, er det ubehageligt, men når man nedsætter en domstol, må man respektere dens ret til at træffe afgørelser.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg forventede selvfølgelig ikke at få et svar på det, jeg spurgte om. Nu sagde fru Janne Normann, at man vil have nedsat en anden domstol, altså vil have gjort monopolankenævnet til domstol, men det kommer vel kun til at gælde for fremtidige sager og ikke for de sager, der allerede er afgjort af den anden ankeinstans.

Så vil jeg gerne have et svar på, hvordan man, som fru Janne Normann selv sagde heroppe, vil få begge dele, hvis man ikke vil stemme for det dagsordensforslag, som lige er fremsat.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Vi vil have begge dele, hvis vi kan få det, men hvis vi får en ankeinstans, som vi respekterer, fordi vi har nedsat den, og den så siger: det kan I ikke få, fordi det er imod loven, så må man jo bøje sig for den sag.